

Warszawa, 18 marca 1933 r.

DOG n 7/20

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17718.

Kl. 8 h 7.

Georg Gottlieb
(Alt Erlaa, Austrija).

Sposób wyrobu mat z włosienia lub włókien roślinnych.

Zgłoszono 15 maja 1931 r.

Udzielono 20 grudnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 17 maja 1930 r. dla zastrz. 1—5 (Austrija).

Maty z włosienia, służące do wyrobu wyściółek, otrzymuje się, przyszywając włosień do tkaniny z juty. Maty tego rodzaju są jednak trwałe jedynie w miejscach, gdzie włosień połączony jest z tkaniną zapomocą przszytych włókien. Wolna powierzchnia włosienia jest stosunkowo luźna, a ponieważ wyściółki przy używaniu mają tendencję przesuwania się w bok, powstają na górnej ich powierzchni wgłębienia i miejsca niewypełnione włóknami, wobec czego wyściółka nie posiada pożądanego wyglądu i traci na elastyczności. Nie zapobiega temu również umieszczanie

warstwy włókien pomiędzy dwiema taśmami z juty, a wyściółki tego rodzaju nie odznaczają się pożądaną elastycznością.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższe wady w ten sposób, iż włosień przymocowany do tkaniny z juty łączy się ze sobą na wolnej (górnej) powierzchni warstwą materiału elastycznego np. roztworem gumy, laku lub żywicy. Ponieważ włókna połączone są ze sobą stale i elastycznie, zostają one przy obciążaniu wyściółki zgniecione, powracają jednak następnie do położenia pierwotnego. Wyściółki posiadają więc stale pożądaną elastyczność. Warstwę ela-

styczną wprowadza się na włókna zapomocą natryskiwania, klejenia ręcznego, lub zapomocą walców, albo zanurzając włókna do roztworu. Można również stosować przyklejoną lub odpowiednio przymocowaną płytę z materiału elastycznego, z nasyczonej tkaniny lub podobną przeponę.

Matę, do której używa się roztworu, wulkanizuje się następnie lub stosuje roztwory wulkanizujące. Zapobiega to zlepianiu się włókien.

Dalsza zaleta sposobu według wynalazku polega na tem, iż krótkie włókna nie wypadają, nie powstają więc odpadki.

Maty wykonane według wynalazku można uzyskać, nie stosując tkaniny z juty, gdyż warstwa elastyczna łączy włókna na stałe ze sobą. Również pokrywanie mat tkaniną przy wyrobie wyściółek jest zbędne, wyściółki same są więc tańsze. Chlorek siarki, stosowany przy wulkanizowaniu, jest środkiem ochronnym przeciw molom i poręką dokładnego oczyszczania materiału.

Nasycanie roztworem może być dokonywane na obu powierzchniach maty.

Maty, otrzymywane sposobem według wynalazku, nadają się również do wykładania podłóg w pokojach kąpielowych lub w podobnych ubikacjach, jak też do wyrobu porowatych poduszek, nadających się do mebli ogrodowych. Poduszki tego rodzaju są mianowicie wytrzymałe na działanie wilgoci i trwałe.

Przy przeprowadzaniu sposobu według wynalazku, włókna nasycą się roztworem gumy lub podobnym płynem w takim stopniu, iż silne połączenie włókien jest pewne. Następnie na warstwę włókien natryskuje się na jednej powierzchni lub na obu powierzchniach roztwór laku gumowego lub podobnego, który się ewentualnie rozmaicie zabarwia, tak iż nie wypełnia przestrzeni pomiędzy włóknami.

Przy wyrobie np. rogożek kąpielowych, nasycą się włókna roztworem gumy, przyczem układa się je bądź przed nasyceniem,

przyczem powstaje warstwa o grubości kilku centymetrów i wymiarach wykonywanej rogożki, bądź też kształt rogożki otrzymuje się po nasyceniu warstwy zapomocą przycinania jej lub wytłaczania. Po stwardnieniu roztworu nasycającego i ewentualnem wulkanizowaniu natryskuje się na powierzchnię roztwór laku zapomocą szablonów, stosując laki o rozmaitych barwach, zależnie od pożądanego wzoru. Warstwie włókien można nadać jednolitą barwę, lub też zabarwiać roztwór gumy. Warstwę z laku powleka się ewentualnie warstwą lakierną przezroczystego. Zabarwienie może być dokonywane zapomocą zanurzania warstwy włókien, lub też pojedyncze części o rozmaitych barwach łączy się, zeszywając np. lub zlepiając je ze sobą.

Tak otrzymana rogożka nie nasiąka wodą, która odpływa na podłogę ubikacji.

W podobny sposób wykonuje się poduszki i podobne przedmioty, które przepuszczają powietrze i są chłodne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu mat z włosienia lub włókien roślinnych, znamieny tem, że wolną (górną) powierzchnię warstwy włosienia lub włókien przymocowanych do tkaniny z juty nasycą się roztworem gumy, laku lub żywicy, który włókna utrzymuje w elastycznym spojeniu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że zamiast roztworu stosuje się płytę z materiału elastycznego, nasyczoną tkaninę lub podobną przeponę.

3. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że roztwór natryskuje się na włosień lub włosień zanurza się do roztworu.

4. Sposób według zastrz. 1 lub 2, znamieny tem, że warstwę włosienia lub włókien spaja się ze sobą zapomocą roztworu jedynie na obu jej powierzchniach.

5. Sposób według zastrz. 1 i 3, znamieny tem, że wszelkie warstwy włosienia

lub włókien, utrwalone przez nasycenie górnej powierzchni, nasyca się całkowicie roztworem gumy lub podobnym płynem.

6. Sposób według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że matę po doprowadzeniu roztworu wulkanizuje się lub stosuje się samowulkanizujący roztwór.

7. Sposób według zastrz. 5 — 6, znamieny tem, że nadaje się warstwie włosienia lub włókien, nasyconej roztworem gumy lub podobnym płynem, kształt pożądanego przedmiotu, tak iż włókna spajają się

silnie ze sobą, poczem obustronnie zaopatrzuje się tę warstwę w silnie przylegający lak elastyczny, który nie wypełnia przestrzeni pomiędzy włóknami i posiada ewentualnie rozmaite zabarwienia, przyczem zabarwienia te osiąga się mieszając pożądaną barwnik z roztworem nasycającym.

Georg Gottlieb.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.